Ανακοίνωση/Κάλεσμα Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Αθήνας – Η ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΑΧΗ

Αντίσταση ή Αντιπολίτευση;

Η συναίνεση που απέσπασε η εξουσία από τις δύο πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις παρά την «προειδοποίηση» των Τεμπών, ενίσχυσε την πολιτική της διαχειρισιμότητας ενός υπάρχοντος που είχε ήδη φτάσει στα όριά του.

Κοινή είναι πλέον η διαπίστωση ότι δεν πρόκειται απλά για μια εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας αλλά για πολιτική ηγεμονία που επεκτείνεται σε όλα τα κοινωνικά πεδία, αφού πρόκειται για επικράτηση του ρεαλισμού επί των παραδοσιακών αφηγημάτων κριτικής στο υπάρχον. Οι σημαντικές μέχρι τώρα εξελίξεις στον

ΣΥΡΙΖΑ είναι χαρακτηριστικά αυτής της επέκτασης και επικράτησης της ηγεμονίας αυτού του συγκεκριμένου αποστεωμένου ρεαλισμού, ο οποίος έχει οικοδομηθεί δεκαετίες τώρα.
Η απόδραση της πολιτικής των κυβερνήσεων και η υποκατάστασή της από την κυβερνησιμότητα και την διαχειρισιμότητα της πολιτικής του κεφαλαίου δημιουργούν ένα περιβάλλον ενός μονόδρομου κυβερνητικής τακτικής και μια πορεία προς έναν δημοκρατικό «ολοκληρωτισμό». Το περιβάλλον αυτό συνιστά όμως και κατάληξη της ολοκλήρωσης της θεσμοποίησης του κόσμου του κεφαλαίου μέσω του κράτους σε κάθε πτυχή της ζωής και της κρατικής καταστολής, κάθε εναλλακτικής ως αντίθετης με την καπιταλιστική ανάπτυξη, στην οποία ομνύουν όλες οι δυνάμεις της αντιπροσώπευσης.
Με την απόδραση της πολιτικής έχουμε και την ταυτόχρονη απόδραση της κοινωνίας από το δημόσιο χώρο και από κάθε συμμετοχική διαδικασία. Αυτός είναι ο σημαντικότερος λόγος της καταστροφικής τροχιάς που διαγράφει αυτός ο κρατικός, διαχειριστικός, ρεαλισμός. Αν και παραμένει ηγεμονικός όσον αφορά το σύνολο των δομών του εποικοδομήματος, είναι βέβαιο ότι εάν παραμείνει αχαλίνωτος, δεν θα αφήσει τίποτα όρθιο.
Η Ακροδεξιά στροφή
Αυτός ο καπιταλιστικός ρεαλισμός έφερε και κάποια απόνερα που δεν μπορούν να μας αφήσουν αδιάφορους. Αντιθέτως. Η Ακροδεξιά στροφή αποτυπώνεται τόσο στον δημόσιο λόγο όσο και εντός των πολιτικών συστημάτων παγκοσμίως και ιδίως στην Ευρώπη. Το μέγεθος της στροφής αυτής πάντως μπορεί να αποτυπωθεί και με τα πρόσφατα εκλογικά αποτελέσματα. Πέρα από την ισχυροποίηση της ΝΔ, η οποία στην διακυβέρνησή της υιοθέτησε ακροδεξιά δόγματα και τα μετουσίωσε σε υπεύθυνη και σοβαρή κρατική πολιτική. Είδαμε πως μορφώματα σαν το κόμμα του Βελόπουλου, το κόμμα ΝΙΚΗ, το κόμμα Σπαρτιάτες, που στήριξε ο Κασιδιάρης μέσα από τη φυλακή, και άλλες ακροδεξιές παρατάξεις πήραν πολύ μεγαλύτερα ποσοστά.
Όλες όμως αυτές οι εξελίξεις που εν πολλοίς είναι καθολικές, έχουν άμεση επίδραση και στο κίνημα αντίστασης το οποίο είναι υποχρεωμένο να κοιτάξει στα μάτια και να αντιμετωπίσει αυτόν τον κρατικό ρεαλισμό με νέους πολιτικούς όρους.
Το Κίνημα Αντίστασης και η Έξοδος
Από την άλλη μεριά, το κίνημα αντίστασης, μολονότι έχει γειωμένη δράση στον αισθητό κόσμο, αδυνατεί να απαντήσει πολιτικά στην ρεαλιστική καθεστωτική ηγεμονία, καταφεύγοντας

συχνά και παρά την τεκμηριωμένη δράση του σε αφηγήματα και κατασκευές που έχουν χαθεί από το προσκήνιο και δεν πρόκειται να αναδυθούν ξανά. Αυτό ακριβώς το έλλειμμα καλούμαστε να καλύψουμε, αν και καινούργια προτάγματα έχουν κάνει την εμφάνισή τους αρκετά χρόνια τώρα. Ο νέος αντιεξουσιαστικός και αντικαπιταλιστικός διαφωτισμός είναι αυτός που πρέπει να πάρει φωτιά.

Το συμπέρασμα όμως που αφορά όλους εμάς είναι ότι σε έναν κόσμο κυριαρχίας της εξατομίκευσης, της διάλυσης κάθε δεσμού και της επικράτησης του ρεαλισμού ως χυδαιότητας, τα καταφύγια παλαιών αφηγημάτων, γενικεύσεων, και λαϊκισμών, είναι απολύτως αναποτελεσματικά.

Αυτή η συγκεκριμένη κοινωνική διαφοροποίηση επέτρεψε στην κοινοβουλευτική Δεξιά, όχι απλά μια εκλογική νίκη, αλλά και μια ιδεολογική και πολιτική ηγεμονία, που δεν είναι άλλη από την ψυχρή και ορθολογική διαχείριση του ρεαλισμού της κυριαρχίας του κεφαλαίου.

Οι αγώνες μας οφείλουν να εκδιπλωθούν ταυτόχρονα σε τρεις ομόκεντρους πολιτικούς κύκλους: (α) επανασυσπείρωση και ανασυγκρότηση των οργανώσεών μας σε προσαρμογή με τις νέες κοινωνικές συνθήκες, (β) ανασυγκρότηση του κινήματος με επίκεντρο την δικτύωση γύρω από ένα μεταβατικό πολιτικό πλαίσιο για την ανατροπή, και (γ) προετοιμασία για την μετατροπή των επερχόμενων εξεγέρσεων σε επαναστατική απειλή για την κυριαρχία.

Με άμεσα, πρακτικά επίδικα, όπως είναι στην υπάρχουσα συγκυρία, τα κρατικά εγκλήματα στα Τέμπη και στην Πύλο, ο φράχτης του Έβρου, η διαχείριση των πυρκαγιών και των πλημμυρών, οι εξορύξεις, το ενεργειακό και η ακρίβεια, το εργασιακό, η λαίλαπα της ανάπτυξης, η καταστολή και η οικολογική κρίση μπορούμε να διερευνούμε τις προτάσεις εξόδου.

Επιθυμώντας να ανοίξουμε τη συζήτηση για την προοπτική του κινήματος αντίστασης στις σύγχρονες συνθήκες κυριαρχίας, οργανώνουμε εκδήλωση με τίτλο «Αντίσταση ή Αντιπολίτευση: Το Κίνημα στη Σύγχρονη Συγκυρία» στις 11 Νοέμβρη και ώρα 19:00 στον Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»//Free Social Space “altai”.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας